

Eğer duanız olmasaydı?!

قُلْ مَا يَعْجَبُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۖ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ
فَسَوْفَ يَكُونُ لِرِأْسِكُمْ

Muhterem Cemaat!

Hutbemiz, dua ile hâlimizi Rabbimize arz etmek hakkında olacaktır.

Değerli Kardeşlerim! Aziz Müminler!

Rabbimiz Kur'an-ı Azîmüş-Şân'da: “De ki: **duanız olmasa Rabbim size ne diye kıymet versin?**”¹ buyuruyor ve biz kullarını, semaya ellerini açmaya, kendisine dualar etmeye çağırıyor.

Muhterem Mü'minler!

Dua, kula şah damarından daha yakın olana hâlin şerh edilmesidir. Dua, kulluğun gereği, ibadetin özüdür.

Dua, acziyetin bilinmesi, işlerin gücü sonsuz olana havale edilmesidir. Dua, tüm kibri ve 'BEN'ini bir kenara bırakan insanın, tevazusunu sırtına alıp, Mevla'nın kapısına varışıdır.

Dua, Hakkın kapısına dört büklüm varan kulun, Rabbine içini dökmesidir; kimseye söyleyemediklerini, O'na sır olarak sunmasıdır.

Dua ile ellerini semaya kaldıran bir kul, âdeta şöyle demektedir:

“**Yâ Rab! Ben geldim. Yığınla günah yükü omuzlarımda sana geldim. Kovulmayacağım tek kapı senin kapındır diye geldim.** Tıpkı Hz. Yakûb gibi **‘Ben İْنَا مَا أَشْكُو بَيْنِي وَحَزْنِي إِلَى اللَّهِ** gibi **Ben dağınıklığımı ve hüznümü yalnız Allaha şikâyet ediyorum**”² diyerek geldim. **Lutfedersen, kapını açarsan, derdimi sana şerh etmek istiyorum.**”

Aziz Cemaat!

Cenab-ı Hakk, :Biz insana şah damarından daha yakınız”³ buyuruyor. Başka bir Ayet-i Kerime'de ise, “(Ey Habibim!) **Kullarım sana beni sorduğunda (söyle onlara): Ben çok yakınım. Bana dua edince, dua edenin duasını kabul ederim...**”⁴ buyurmakta, böylece kullarını

işittiğini ve dualarına icabet buyurduğunu bildirmektedir.

Muhterem Cemaat!

Dua eden kimse korku ve derin bir saygı içerisinde bulunmalıdır. Zira Allah-u Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor: “**Rabbimize gönülden ve gizlice yalvarın. Doğrusu O aşırı gidenleri sevmez.**”⁵ Peygamberimiz (s.a.v) de: “**Siz ne sağır çağırıyorsunuz, ne de gâibe sesleniyorsunuz. Kuşkusuz iyi işiten ve size çok yakın olan Allah'a dua ediyorsunuz. O, her zaman (ve her yerde) sizinle beraberdir,**”⁶ buyurmuştur.

Muhterem Müminler !

Cenab-ı Hakk kendisine açılan elleri boş çevirmez. O, kuluna karşı çok şefkatlidir. Bir savaş sonrası esirler arasında çocuğunu arayan bir kadın, çocuğunu bulmak için sağa sola koşuşturmakta, kendi çocuğu diye bazı çocukları alıp bağrına basmaktaydı. Nihayet çocuğunu buldu, onu bağrına basıp koklamaya başladı. İşte o esnada Allah Resûlü, sahabilerine bu tabloyu gösterdi ve “**Şu anneyi görüyor musunuz? O, bağrına bastığı bu çocuğunu hiç Cehennem'e atar mı?**” diye sordu. Ashab:

“**Atmaz yâ Resûlallah.**” dediler. Bunun üzerine Allah Resûlü şöyle buyurdu: “**Allah kullarına karşı o anneden daha merhametlidir.**”

Aziz Cemaat !

Nice insanlar, yapmış oldukları içli yalvarışlarla kurtulmuşlardır. “**Yâ Rabbi! Ben Sana baktım, bir de kendime.. Bana günahlar yakışmıyor ama sana af öyle yakışıyor ki!**” diyenler gibi.

Evet, bu tür yürekten ifadeler ilâhî rahmeti coşturur ve Cenâb-ı Hak da kendine yakışanı yaparak, bu duaları kulun affına vesile kılar. O yüzden özenerek dua edilmelidir.

Unutmamak gerekir ki, duâ, Allah ile kul arasında mânevî bir bağıdır. Bu bağı koparmış bir kulun âkıbeti; varlık âleminde sahipsiz, başıboş bir perişanlıkla helâk olmaktan başka bir şey değildir.

¹ Furkan suresi, 25:77

² Yusuf suresi, 12:86

³ Kâf suresi, 50:16

⁴ Bakara suresi, 2:186

⁵ A'râf suresi, 7:55

⁶ Buharî, Mağazî, 38; Müslim, Zikr, 13.